

1) Statstilskud i Forhold til visse Udgifter:

	Udgift: Kr.	Statstilskud: Kr.
Til Læger.....	16 089 383	4 022 346
Distriktsygehuse Kliniker (ogsaa Rigshospitalet)	4 663 360	1 145 840
Tuberkulosehos- pitalet.....	811 616	202 904
Sindssygeanstal- ter.....	629 227	157 307
Dagpenge.....	250 889	62 722
Barselhjælp....	6 716 048	1 679 012
Tandpleje.....	872 818	218 205
Hjemmesygepleje	720 011	180 003
Rekonvalescent- hjem.....	561 895	140 474
Medicin.....	287 047	71 767
Massage og Bade	4 190 697	1 047 674
Bind og Bandager	331 282	82 821
Kørsel.....	247 056	
Andre Sygehjælps- udgifter.....	33 378	
Administration..	171 391	
Andre Udgifter .	4 033 561	
	573 006	

I alt... 41 182 665 9 011 075

2) Statstilskud til halv Dækning for den gennemsnitlige Merudgift ved Forsikringen af de kronisk syge Medlemmer..... 295 676

3) Fast Statstilskud, 3 Kr. pr. Medlem..... 4 393 752

Ialt Statstilskud for 1925. 13 700 503

Ændringerne gaar ud paa følgende:

1) Nedsættelse af det faste Statstilskud pr. Sygekassemedlem fra 3 Kr. til 2 Kr.

Statens Tilskud til Sygekasserne bestaar dels i et fast aarligt Tilskud pr. Sygekassemedlem, dels, jfr. ovenstaaende Liste, i Refusion af $\frac{1}{4}$ af Kassernes Udgifter til de fleste Former for Hjælp (Lovens § 13, 2. Stk.). Det faste Tilskud blev ved Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921 forhøjet fra 2 Kr. til 3 Kr. Af Hensyn til Kronestigningen maa man finde det rimeligt, at Tilskudet ved den foreslaaede Ændring i Lovens § 13, 2. Stk. føres tilbage til det før Loven af 1921 gældende Beløb, 2 Kr., hvorved bemærkes, at Kronen siden Maj 1921 er steget fra 67,2 Øre til Pari. Der vil, da Antallet af Sygekassemedlemmer pr. 1. Januar 1927 er ca. 1 500 000, herved indvindes en Besparelse paa ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

2) Bortfald af Statstilskud til Medicin.

Sygekassernes Udgifter til Medicin hørte indtil 1921 ikke med til de Former for Sygekassehjælp, som Staten ydede Refusion for, men blev først ved Loven af 6. Maj 1921 optaget blandt de tilskudsberettigede Ydelser. Dette har ført til et stærkt forøget og næppe altid hensigtsmæssigt Brug af Medicin, saaledes at Kassernes samlede Udgifter hertil nu er oppe paa 4 190 000 Kr., medens Udgifterne for Aaret 1920 var 2 920 000 Kr. Man har derfor ment at burde gaa tilbage til den før Loven af 1921 gældende Ordning, hvorved der vil indvindes en Besparelse paa ca. 1 050 000 Kr., og man vil samtidig søge at give Kasserne Anvisning paa et mere hensigtsmæssigt Indkøb og Brug af Medicin.

3) Nedsættelse af Statstilskud for Udgifter til Lægehjælp.

Kassernes Udgift til Lægehjælp udgør nu ca. $\frac{2}{5}$ af deres samlede Udgifter og var for 1925 øppe paa over 16 Mill. Kr., med et Statstilskud paa godt 4 Mill. Kr. Udgiften pr. Medlem til Lægehjælp var i 1914 4 Kr. 56 Ø. og i 1925 11 Kr. 16 Ø., medens det for 1914 gældende Tal, forhøjet efter Pristallet kun kommer op paa 8 Kr. 39 Ø. Den stærkt forøgede Udgift har i mange Tilfælde hængt sammen med Vanskeligheder ved at faa tilfredsstillende Overenskomster i Stand mellem Lægernes og Kassernes Organisationer, og naar man derfor foreslaar, at Statens Tilskud til Lægehjælpen begrænses til 2,4 Millioner og altsaa nedsættes med 40 pCt., skal man samtidig gøre opmærksom paa, at en almindelig Revision af Kassernes Overenskomster med Lægerne, hvorved Lægehonorarerne blot nedsættes med 10 pCt., vil give Sygekasserne fuld Kompensation for det formindskede Tilskud. — Den foreslaaede Nedsættelse af Statstilskudet til Lægehjælp vil betyde en Besparelse for Staten paa 1,6 Mill. Kr.

Ved foranstaaende Lovforslag vil Statstilskudet gaa ned med et aarligt Beløb paa 4,15 Mill. Kr. De foreslaaede Nedsættelser vil betyde en gennemsnitlig Nedsættelse af Statstilskudet pr. Medlem med ca. 2 Kr. 75 Øre.

Naar derhos henses til, at Nedsættelsen af Refusion for Lægehjælp skulde opvejes ved en Reduktion af Lægernes Takster, at Ydelsen af Medicin, hvis Sygekasserne frivillig opretholder denne Ydelse, formentlig kan ordnes hensigtsmæssigere og billigere, ligesom Kasserne kan begrænse deres Udgifter ved at nedsætte Medicinydelsen,